

Publicerad 2015-11-17 10:42 av Måna N. Berger

I farans riktning - människan

i människans närhet

tränger lukten av rädsla genom den tunna hinnan av social fernissa

som intet förmår hålla tillbaka

intet förmår upprätthålla utom skenet och det flackar

på så här nära håll

syns skäggstrån finnar på halsen och nedbitna naglar i grotesk förstoring

ännu närmare syns den bullriga brutaliteten och flåsande livsviljan

som ett slags markberedning där vildsvin bökat

något kan förmodligen gro

under skinnet

grottmänniskans arvsmassa

hennes livslånga möda att kommunicera verktyg för samarbete

från flintknivar till New York och Bryssel

hennes revirpinkande slughet och blodiga revirstrider

tvärs igenom allt tränger lukten av rädsla

människa för människa

går det att älska människan?

möjligen för det som inte syns

som förmågan att skapa konst och musik

moralkodex

och så har hon ju kärleken tvärs igenom rädsan

jo

det är möjligt men inte är det lätt

går det att rädda henne?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Måna N. Berger med Poeter.se id #7470 innehar upphovsrätten